

บางสิ่ง ที่มนุษย์เกือบลืม

พระอาจารย์วิเชียร วชิรปัญญา

เพราะคุณลืม...ความสุขของคุณจึงหายไป
ปัจจุบันขณะ...คือ ความสุขที่แท้จริง

Copyright

๙-๖๓๓๓๓
ปราชญ์

บางสิ่งที่มนุษย์เกือบลืม

พระอาจารย์วิเชียร วชิรปัญญา

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

พระอาจารย์วิเชียร วชิรปัญญา

บางสิ่งที่มนุษย์เกือบลืม.-- กรุงเทพฯ : ปราชญ์, ๒๕๕๔.

๒๐๘ หน้า

๑. ความสุข. ๒. จิตวิทยาประยุกต์. I. ชื่อเรื่อง.

๑๕๘

ISBN : ๙๗๘-๖๑๖-๒๕๒-๐๑๑-๒

จัดพิมพ์โดย

ปราชญ์ ปราชญ์ สำนักพิมพ์

บริษัท เพชรประกาย จำกัด

๘ อาคารเพชรประกาย ถนนรามอินทรา

แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๑๗ ๙๙๕๕ # ๒๐๔ โทรสาร ๐ ๒๙๑๗ ๙๕๗๕

พิมพ์ที่

บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

๕๒๐-๕๓๐ ซอยเพชรเกษม ๔ ถนนเพชรเกษม

แขวงท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

๑๐๘ หมู่ที่ ๒ ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี ๑๑๑๓๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๒๓ ๙๙๙๙ โทรสาร ๐ ๒๔๔๙ ๙๕๖๑-๓

Homepage : <http://www.nain.com>

ราคา ๑๖๐ บาท

สำนักพิมพ์

ปราชญ์

รอบรู้สู่ปัญญา ด้วยปรัชญาแห่งปราชญ์

ประธานที่ปรึกษาการศึกษา

ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์

ที่ปรึกษากฎหมาย

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ผู้เขียน

ศิลปกรรม

ออกแบบปก

เผด็จ ภูมิปัญญา (พญาไม้)

ไพวรงค์ เตชะณรงค์

พล.ต.ต.ภาณุ เกิดลาภผล

น.อ.สุริยัท จันทร์แก้ว

พ.อ.ม.ล.ภาณุ พ.อ.ภาณุ

เอก หุตังคบดี

ชนินทรวิทย์ สารักษ์ (น.บ.)

ราช งามัญ

อณัฐน ธีรไทย

ภักจิรา พุการร

พระอาจารย์วิเชียร วชิรปัญญา

บริษัท คีย์ ริชเนสส์ จำกัด

พอดี

©สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำการลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ

นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก ปราชญ์ สำนักพิมพ์

ที่ พ ๘๐๘/๒๕๕๑

สำนักเลขานุการสมเด็จพระสังฆราช
วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพมหานคร

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

เรื่อง จัดตั้งปราชญ์สำนักพิมพ์เพื่อเผยแพร่หนังสือธรรมะทุกรูปแบบ

เจริญพร นายมานพ เชื้อไทย บรรณาธิการปราชญ์สำนักพิมพ์

อ้างถึง หนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ได้จัดตั้งปราชญ์สำนักพิมพ์ขึ้นเพื่อจัดพิมพ์หนังสือธรรมะทุกรูปแบบออกเผยแพร่ทั้งแบบแจกฟรีและจัดจำหน่ายเพื่อเป็นการจรรโลงพระพุทธศาสนาอีกทางหนึ่ง รายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ อาตมภาพพระเทพสารเวที ผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสมเด็จพระสังฆราช ในนามสำนักเลขานุการสมเด็จพระสังฆราช ขออนุมทนายอำนวยการให้เจริญ รุ่งเรือง สำเร็จลุล่วงไปตามประสงค์ เพื่อรับใช้ประเทศชาติบ้านเมือง และสังคมสืบไป

ขออำนาจพร

(พระเทพสารเวที)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสมเด็จพระสังฆราช

คำนำสำนักพิมพ์

พระอาจารย์วิเชียร วชิรปัญญา นับเป็นพระอาจารย์
กรรมฐานอีกรูปหนึ่ง ที่ครองพรหมจรรย์มาตั้งแต่เล็กแต่น้อย จน
กระทั่งปัจจุบัน นี้กว่า ๒๐ พรรษาแล้ว นับว่าเป็นพระที่มีความรู้
ความสามารถในการอบรมฝึกสอนได้เป็นอย่างดี

พระอาจารย์ได้เขียนหนังสือมามากมายหลายเล่มและ
หนังสือที่ชื่อว่า **บางสิ่งที่มนุษย์เกือบลืม** นับได้ว่าเป็นอีกหนึ่ง
ผลงานของพระอาจารย์ที่ได้กลั่นกรองออกมาด้วยธรรมที่คม เหมาะ
แก่คนรุ่นใหม่โดยแท้

อะไรคือ **บางสิ่งที่มนุษย์เกือบลืม** ในเล่มนี้ พระอาจารย์ได้
แจกแจงไว้โดยละเอียดเพื่อให้คุณได้ศึกษาแล้ว

บรรณาธิการ

คำนำนักเขียน

การลิ้ม กับ การไม่ลิ้ม ไม่ใช่เรื่องที่แตกต่างกัน

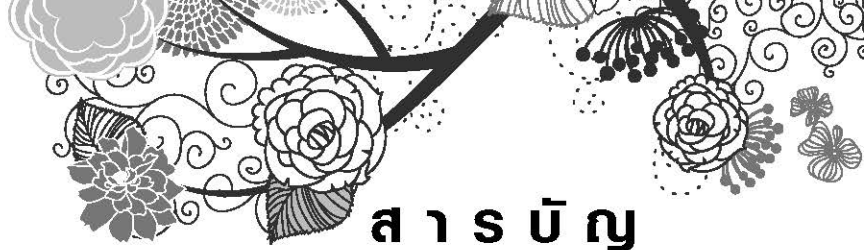
แต่ความเป็นจริง ไม่ว่าคำว่า ลิ้ม หรือ ไม่ลิ้ม เป็นเพียงเหตุ
ปัจจัยบางอย่างที่ทำให้เราเกิดความสับสนขึ้นเท่านั้นเอง

ความสุขที่เรียบง่าย ความสุขที่เกิดขึ้นง่ายๆ เป็นปัจจัยหนึ่ง
ที่มนุษย์นั้นมักจะลิ้มอยู่เสมอ มนุษย์ที่นิยมแสวงหาความสุข
นิยมต่อการแสวงหาสิ่งที่เรียกว่า ความสุขที่เจือด้วยกิเลส หรือ
ความอยาก

นอกจากความสุขแล้ว มนุษย์ยังมีอะไรอีกบางสิ่งบางอย่าง
ที่อาจจะหลงลืมไปได้ สิ่งนั้นคืออะไร...ต้องเปิดอ่านข้างในโดย
พลันแล้วจะถึงซึ่งความเข้าใจ

พระอาจารย์วิเชียร วชิรปัญญา

สารบัญ

● พุทธศาสนิกชนคืออะไร	๙
● ครบรอบวันเกิดควรปฏิบัติตนเช่นไร	๑๙
● จัดงานบวชนาคอย่างไรถึงจะถูกต้อง ในความเป็นพุทธศาสนิกชน	๔๑
● วันแต่งงานควรเจริญธรรมอย่างไร	๕๙
● เลี้ยงดูบุตรเช่นไรถึงจะได้ชื่อว่า เป็นบุตรแห่งพุทธศาสนิกชน	๘๓
● ความตายคืออะไร และเมื่อญาติ หรือคนที่เรารักตายเราพึงปฏิบัติจิตใจเช่นไร	๙๙
● วันพระควรปฏิบัติตนเช่นไร ในความเป็นพุทธศาสนิกชน	๑๓๙
● ข้อห้ามในการประกอบอาชีพค้าขาย ของพุทธศาสนิกชน	๑๕๙
● พุทธศาสนิกชนควรบำรุงพระพุทธศาสนาอย่างไร	๑๖๗
● พระพุทธเจ้าพระองค์ผู้ทรงเสียสละ เพื่อประโยชน์แห่งมหาชน	๑๘๓
● การปฏิบัติธรรมคือหน้าที่สูงสุด	๑๙๗
● แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่าผลของ การปฏิบัติธรรมเกิดขึ้นแล้ว	๒๐๕

“

สัพพะปาปัสสะ อกรรมัง

แปลว่า การงดทำบาปความชั่วทั้งปวง ทั้งทางกาย วาจา ใจ

กุลัสสุปสัมปทา

แปลว่า การยังกุศลความดีให้ถึงพร้อมด้วยกาย วาจา ใจ

สจิตตะปริโยทปนัง

แปลว่า การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้วผ่องใสหมดจด จากเครื่อง
เศร้าหมอง เช่น ความโลภ โกรธ หลง เป็นต้น

”

พุทธศาสนิกชน คืออะไร

คำว่า พุทธศาสนิกชน คำนี้เป็นคำที่หลายท่านต้องได้ยินได้ฟังและได้อ่านมากันแล้วอย่างมากมาย และบ่อยครั้ง ยิ่งหากในประเทศไทยของเรา ก็จะได้ยินอยู่เป็นประจำของคำว่า พุทธศาสนิกชน แต่หลายท่านอาจจะยังไม่เข้าใจถูกต้อง เพื่อให้เป็นที่เข้าใจและศึกษาให้รู้ถึงคำว่า พุทธศาสนิกชน คืออะไร ท่านหมายถึงอะไร เกิดมาได้อย่างไร และมีคุณสมบัติเช่นไรจึงจะได้ชื่อว่าเป็น พุทธศาสนิกชน หรือการที่จะเป็นพุทธศาสนิกชนให้ถูกต้องตามพุทธประเพณีควรจะประพฤติปฏิบัติตนเช่นไร

การเป็นพุทธศาสนิกชนที่ถูกต้องนั้น ต้องมาทำความเข้าใจกับคำว่า พุทธศาสนิกชน เสียก่อนว่าหมายความว่าเช่นไร คำว่า พุทธศาสนิกชน ก็ขยายความว่า กลุ่มหรือหมู่แห่งมนุษย์ผู้มีความรู้และเข้าถึงซึ่งความสงบเย็น หรืออาจจะเข้าใจอีกอย่างหนึ่งว่า ชนผู้เข้าถึงซึ่งความสงบเย็นก็ได้ ชนกลุ่มนี้กระทำอะไรโดยไม่เบียดเบียนชีวิตผู้อื่น ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับชีวิตของผู้อื่น และนำมาซึ่งความสงบเย็นต่อตนเองและสรรพชีวิตทั้งปวง อย่างนี้เรียกว่า ความเป็นพุทธศาสนิกชน อย่างแท้จริง

ความเป็นพุทธศาสนิกชนไม่ได้จำกัดความแต่ว่าต้องสวดมนต์ ไหว้พระ ตักบาตร หรือถวายสังฆทานเท่านั้น ความเป็นพุทธศาสนิกชนโดยความหมายที่แท้จริง อันเป็นไปเพื่ออยู่ในหลักแห่งพระธรรมคำสอนของพระองค์ คือพระพุทธเจ้าผู้เป็นประมุขของพุทธศาสนา พระองค์ทรงย้ำเน้นให้พุทธบริษัทหรือพุทธศาสนิกชนของพระองค์ ประกอบความดี ซึ่งพระองค์ได้ทรงแสดงไว้ในวันมาฆบูชา ที่เรียกว่า โอวาทปาฏิโมกข์ มีจำนวน ๓ หัวข้อ ดังนี้

● **สัพพะปาปัสสะ อกรรมัง** แปลว่า การงดทำบาป ความชั่วทั้งปวง ทั้งทางกาย วาจา ใจ

● **กุลลิสฺสุปลัมปทา** แปลว่า การยังกุศลความดีให้ถึงพร้อมด้วยกาย วาจา ใจ

● **สัจตตะปริโยทปนัง** แปลว่า การทำจิตของตนให้ผ่อง
แผ้วผ่องใสหมดจด จากเครื่องเศร้าหมอง เช่น ความโลภ โกรธ หลง
เป็นต้น

หลักหัวใจของพระพุทธศาสนาก็อยู่ตรงนี้ หลักธรรม
คำสอนของพระพุทธเจ้าที่มีมากมายหลากหลายที่เรา
ทั้งหลายได้เพียรพยายามศึกษากัน โดยสรุปความแล้ว ก็
ลงในหลักทั้ง ๓ อย่างนี้

ดังนั้นท่านทั้งหลายที่มักจะพูดว่าตนเองเป็นพุทธศาสนิกชน
อันนี้คือคุณสมบัติและเครื่องหมายของความเป็นพุทธศาสนิกชน
อย่างแท้จริง หากมีใครถามเราว่า พระพุทธเจ้าพระองค์ทรงสอน
อะไรกับเราที่เป็นสาวกหรือเป็นศาสนิกชนของพระพุทธเจ้า ให้เรา
ทั้งหลายพึงจำ ๓ ข้อนี้ไว้เท่านั้น ก็จะเข้าใจทั่วทั้งหมดแห่งความเป็น
พุทธศาสนา ความเป็นพุทธศาสนิกชนอย่างแท้จริง เพราะคำสอน
และสิ่งที่พระองค์ทรงพร่ำสอน ไม่ว่าจะเป็นพระสูตรบทใด
หมวดไหนก็ตาม ก็รวมลงมาในความหมายของหลักธรรมทั้ง ๓ ข้อ
นี้ อย่างไม่ต้องตีความหมายหรืออธิบายให้เข้าใจกันวุ่นวายให้
มากความ

ซึ่งโดยความหมายทั้ง ๓ ข้อนี้ ก็ลองนำมาขยายความให้เรา
ได้เข้าใจโดยสังเขปว่า

ในข้อที่ ๑ ที่ได้สรุปลงมาก็คือ การไม่ทำบาปความชั่วทั้งปวง ก็คือ การให้เราทั้งหลายงดเว้นจากการทำความชั่ว ด้วยกาย วาจา ใจ สิ่งใดเป็นไปในทางเบียดเบียนและนำมาซึ่งความเดือดร้อนต่อชีวิตผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ก็ตาม ต้องงดเว้นทั้งหมด ซึ่งท่านก็จะเปรียบได้กับ ศีล อันเป็นข้อห้ามต่างๆ เช่น ศีล ๕ สำหรับผู้ที่เป็นฆราวาส ศีล ๘ สำหรับอุบาสกอุบาสิกา ศีล ๑๐ สำหรับสามเณร ศีล ๒๒๗ สำหรับพระภิกษุ ซึ่งศีลก็คือข้อห้ามไม่ให้ประพฤติปฏิบัติ เพราะเป็นการนำมาซึ่งความเสื่อมและการเบียดเบียนผู้อื่น

แต่สำหรับในสมัยนี้หรือก่อนๆ มาที่เราได้เห็นตามชนบท เวลาจัดงานบุญหรืองานเกี่ยวกับทางศาสนา จะมีการกินเลี้ยง บางงานก็ฆ่าวัวฆ่าควาย ฆ่าหมู ฆ่าเป็ด ฆ่าไก่ เพื่อนำมาเลี้ยงคนที่มาร่วมงานบุญ หรือมีการเลี้ยงเหล้าสิ่งมีนเมาต่างๆ ให้กับผู้ที่มาร่วมงาน อย่างนี้จะถือว่าเป็นงานบุญหรืองานบาป ของผู้ที่ได้ซื้อว่าเป็นพุทธศาสนิกชนได้หรือไม่ เพราะการที่ทำบุญแต่จะไปเบียดเบียนชีวิตของผู้อื่น ไปทำร้ายชีวิตของสรรพสัตว์ที่เกิดมาเป็นเพื่อนร่วมโลกของเรา การกระทำเช่นนี้จะถือว่าเขาเหล่านั้นยังมีความเป็นพุทธศาสนิกชนอย่างแท้จริงและถูกต้องหรือไม่

ดังนั้นคำสอนของพระองค์ที่ทรงให้พุทธศาสนิกชนของพระองค์ได้ประพฤติปฏิบัติตาม ก็คือ พระองค์ไม่ต้องการให้ผู้

อยู่ในศาสนาของพระองค์ต้องไปเบียดเบียนชีวิตของผู้อื่น เพื่อความอยู่รอดและสนุกสนานของตนเอง พระองค์ทรงให้พุทธศาสนิกชนของพระองค์มีเมตตาต่อทุกๆ ชีวิต ไม่ทำร้ายและเบียดเบียนชีวิตของผู้อื่น ฉะนั้นท่านใดที่ยังไม่มีศีลหรือคุณธรรมในข้อนี้ ก็พึงพิจารณาดูเถิดว่า ความเป็นพุทธศาสนิกชนของเรายังมีอยู่หรือไม่ และเรายังได้ชื่อว่าเป็นพุทธศาสนิกชนของพระองค์หรือเปล่าหากเราไม่ประพฤติปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธองค์

 ในข้อที่ ๒ การยังกุศลคุณงามความดีให้ถึงพร้อม ในข้อนี้ก็หมายถึงการทำความดีต่างๆ คือกระทำการดีอยู่แล้วแต่เพื่อประโยชน์ต่อมหาชนทั้งปวง โดยไม่เห็นแก่ความสุขของตนเอง แต่ทุกอย่างที่ทำไปเพื่อประโยชน์ความสุขของผู้อื่นเป็นที่ตั้ง เพราะการทำความดีก็คือการทำความดีให้มีประโยชน์ต่อชีวิตผู้อื่น เช่น การช่วยเหลือผู้มีความทุกข์ยากลำบากให้พ้นจากความทุกข์ ตามแต่กำลังและความสามารถของเราที่จะพึงช่วยได้ หรือความดีที่ประเสริฐก็คือการปฏิบัติตนต่อผู้มีพระคุณ เช่น เลี้ยงดูบิดามารดาของตนให้มีความสุขสบาย

คือในการประกอบความดี จะขึ้นชื่อว่าดีได้ก็ต้องดูสิ่งที่สะท้อนกลับมาจากผลที่เรากระทำลงไป ว่าผลสะท้อนกลับมาจากสิ่งที่เราทำนั้นเป็นอย่างไร หากผลสะท้อนกลับมาโดยยังประโยชน์แก่หมู่มวลชนไม่ว่าจะกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ก็ตาม ทุก

คนล้วนมีความสุขและคลายจากความทุกข์เพราะการกระทำของเรา หรือจะสรุปง่าย ๆ ก็คือ สิ่งใดที่เรากระทำไปแล้ว ยังความสุขสงบ เย็นมาสู่ชีวิตของผู้อื่นโดยไม่ขัดต่อหลักศีลธรรม ก็ถือว่าเป็นคุณงามความดีทั้งนั้น เช่น การตักบาตรทำบุญ บริจาคทาน รักษาศีล บำรุงเลี้ยงดูบิดามารดา ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณของเราให้มีความสุขตามสภาพที่เราจะพึงทำได้เป็นอย่างดีที่สุด สิ่งเหล่านี้ล้วนได้ชื่อว่า ความดีทั้งสิ้น

 ในข้อที่ ๓ การทำจิตใจของตนเองให้ผ่องแผ้วสดใส ในข้อนี้พระองค์ทรงหมายถึงการดูแลเฝ้ารักษาจิตของตนเอง ไม่ให้มี อารมณ์แห่งความขุ่นมัวมาครอบงำจิตของเราได้ คือการละอารมณ์ สิ่งชั่วร้ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับจิตใจของเรา เช่น การพยายามลดละ อารมณ์แห่งความโกรธ แค้น อาฆาตพยาบาท ต่อชีวิตของคนอื่น ที่เขามาทำร้ายและเอาเปรียบเรา ซึ่งนำมาคือความเดือดร้อนให้กับตัวเราเองและครอบครัวก็ตาม หรือจะเป็นอารมณ์แห่งความ โลกที่อยากจะได้ อยากจะมี อยากจะเป็นอย่างคนอื่นเขาบ้าง โดยที่ไม่ดูและถือเอาความถูกต้องเป็นหลัก แต่ถือเอาอารมณ์แห่ง ความอยากเป็นหลัก จิตใจของเขาเย่อเมรั้หมอง เพราะอารมณ์ แห่งความริษยาเกิดขึ้นกับจิตใจ

ดังนั้นในส่วน of ข้อนี้ พระองค์ก็ทรงเน้นถึงการรักษาสภาพ แห่งจิตใจของตนเอง ให้สะอาดบริสุทธิ์ จิตใจไม่คิดร้ายต่อชีวิตผู้อื่น

จิตใจไม่คิดที่จะเอาเปรียบผู้อื่น เขาย่อมงดการทำความบาปทั้งปวงไปโดยปริยาย เพราะเหตุแห่งการรักษาจิตใจของตน ไม่ให้มีอารมณ์แห่งความขุ่นมัวมาครอบคลุมจิตของตนให้เกิดความวุ่นวายได้ หรือแม้กระทำความงามความดีก็ตาม ประกอบความดีด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์ โดยที่ไม่ต้องหวังว่าทำความดีแล้วจะมีใครเห็นหรือไม่ ทำความดีแล้วจะมีใครยกย่องหรือเปล่า ทำความดีแล้วจะได้รับผลกลับมาตอนไหน หรือบริจาคทำบุญสร้างศาลากุฏิพระสงฆ์ก็ตาม ต้องมีข้อป่ายปักบอกไว้ ตนเองจะได้มีความสุขมาก ๆ หากป่ายข้อไม่มีจิตใจก็มีความสุข และไม่มีความสุขพอใจ บางคนพลาดไปต่อว่าพระสงฆ์ท่านเข้าให้ด้วย อย่างนี้เป็นบุญที่บริสุทธิ์หรือบาปก็พึงเห็นเอาเถิด การกระทำความดีแล้วมีจิตใจที่หวังเช่นนั้น เรียกว่า จิตใจยังไม่ผ่องแผ้ว จิตใจยังไม่สดใส ถึงแม้จะทำความดีแต่จิตใจกลับแอบแฝงไปด้วยผลประโยชน์ การกระทำเช่นนั้นก็คือว่าเป็นการทำความดีอย่างใจไม่สะอาดไม่บริสุทธิ์ คุณธรรมในข้อสุดท้ายก็ไม่สมบูรณ์

ดังนั้นความเป็นพุทธศาสนิกชนต้องประกอบไปด้วยคุณธรรมทั้ง ๓ ข้อนี้ ถึงจะได้ชื่อว่าเป็นพุทธศาสนิกชนอย่างสะอาดถูกต้องและแท้จริง อย่างไม่ต้องสงสัย ความเป็นพุทธศาสนิกชนไม่ได้อยู่แค่การกราบพระไหว้พระเท่านั้น ความเป็นพุทธศาสนิกชนที่แท้จริงไม่ได้อยู่ที่การสร้างศาลาโบสถ์วิหารใหญ่โต ความเป็นพุทธศาสนิกชนแท้จริงไม่ได้อยู่ที่เข้าวัดเพื่อประเพณี ทำบุญเพื่อ

ประเพณี ถวายสังฆทานเพื่อสะเดาะเคราะห์ต่อชะตาเพื่อให้พ้น
จากความเคราะห์โศกต่างๆ ความเป็นพุทธศาสนิกชนอย่างแท้จริง
ไม่ได้หมายความว่ามาวัดทุกวัน มาทำบุญประจำ แต่ว่าจิตใจไม่
เคยที่จะงัดเว้นจากการทำบาปอกุศลความชั่วต่างๆ เลย

ความเป็นพุทธศาสนิกชนที่แท้จริง อยู่ในหลักแห่ง ๓ ข้อที่
ได้อธิบายในเบื้องต้นนั้นแล้ว เราทั้งหลายพึงพิจารณาดูเถิดว่า
ปัจจุบันนี้เราเป็นพุทธศาสนิกชนที่แท้จริงกันหรือยัง เราเป็นพุทธ
บริษัทของพระพุทธเจ้าจริงกันหรือยัง หากท่านใดที่มองและเห็น
ว่าตนเองนั้นเป็นพุทธศาสนิกชนที่แท้จริงและถูกต้องแล้วก็ขอ
อนุโมทนากับท่านทั้งหลายด้วย และหากท่านใดที่กำลังปรับปรุง
พฤติกรรมต่างๆ ของตนให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่โดยที่ไม่หยุดนิ่งใน
การที่จะประกอบคุณงามความดี ละเว้นความชั่วต่างๆ แต่ก็มีบาง
คราวที่เผลอไปบ้าง แต่เมื่อรู้ตนเองก็พยายามลดละอยู่ตลอด

ถึงแม้ว่าจะจะไม่หมดก็ตาม แต่มีการพัฒนาพฤติกรรมของ
ตนเองให้ดีขึ้นเรื่อยๆ อย่างนี้ก็ถือว่าเป็นพุทธศาสนิกชนอย่าง
แท้จริงเหมือนกัน ถึงแม้บางครั้งจะยังมีอาการเผลอไปกับสิ่งไม่ดีบ้าง
แต่พอรู้ตนเองก็พยายามปรับปรุงพฤติกรรมนิสัยของตนเองให้
ดีขึ้นกว่าที่เคยเป็นมา เรียกว่า มีจิตใจที่ตั้งมั่นในการประกอบคุณงาม
ความดีอย่างไม่ทอดทิ้งและท้อแท้ นั่นแลคือหน้าที่และคุณธรรม
คุณสมบัติของความ เป็นพุทธศาสนิกชนของพระพุทธเจ้า

อย่างแท้จริงและถูกต้อง อันชอบด้วยพระธรรมและวินัยที่พระองค์
ได้ประทานให้กับเราเพื่อเป็นศาสดาแทนพระองค์

ในข้อปฏิบัติต่างๆ อันเป็นหน้าที่ของพุทธศาสนิกชนเรา ที่
นำไปปฏิบัติและคิดทบทวนถึงพฤติกรรมต่างๆ ที่เราเห็นได้ทั้งของ
ตนเองและผู้อื่น ตามหัวข้อที่จะกล่าวในลำดับต่อไป ให้เห็นถึง
หน้าที่ของชาวพุทธเราว่า เมื่อถึงวันสำคัญต่างๆ สำหรับเราชาวพุทธ
เราควรปฏิบัติตนเช่นไรจึงจะให้ถูกต้องและเหมาะสมกับความเป็น
พุทธศาสนิกชนของเราอย่างแท้จริง ซึ่งก็จะเริ่มไล่เรียงลำดับตั้งแต่
วันเกิดจนถึงวันตายกันทีเดียวว่า แต่ละวันสำคัญเราควรกระทำ
อย่างไร เราควรปฏิบัติตนแบบไหน จึงจะให้ถูกต้องและเหมาะสม
ในความเป็นพุทธศาสนิกชนของเรา

“

๑. ให้สวดมนต์ไหว้พระก่อน

และสมาทานศีล ๕

๒. เตรียมทำบุญตักบาตรตอนเช้า

๓. กราบขอขมาโทษคุณบิดามารดา

๔. ทำอาหารให้บิดามารดารับประทาน

๕. ให้ไปปล่อยสัตว์

๖. ให้เวลากับชีวิตของตนเอง

”

ครบรอบวันเกิด ควรปฏิบัติตนเช่นไร

ด้วยสังกม และความนิยมในยุคสมัยนี้ จะปฏิเสธไม่ได้เลยเกี่ยวกับการจัดงานครบรอบวันเกิด ทุกๆ คน มีวันเกิด และรู้จักจดจำวันเกิดของตนเองได้อย่างแม่นยำ ประเพณีการปฏิบัติตนเกี่ยวกับงานวันเกิดก็สุดแต่แต่ใคร จะจัดเอง หรือมีใครจัดให้ก็ตาม ย่อมเป็นเครื่องสื่อหมายถึงต้องการให้รู้ว่าเป็นการจัดงานครบรอบวันเกิด เหตุและผลในการจัดงานวันเกิดนั้น โดยแท้จริงแล้วเราทั้งหลายก็ยังไม่ทราบแน่ชัดว่าผู้ที่ริเริ่มจัดงานครบรอบวันเกิดครั้งแรกนั้นเป็นใคร และมีจุดประสงค์อันใด

ดังนั้นการปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าจึงถือว่าเป็นหน้าที่อันสำคัญ เป็นงานที่เราทุกคนที่ได้ชื่อว่าเป็นพุทธศาสนิกชนต้องปฏิบัติตาม แล้วความเจริญแห่งพระศาสนา ความเจริญตั้งมั่นแห่งความเป็นพุทธศาสนิกชนของเราทั้งหลายก็จะอยู่ยืนยาวไปถึงยุคลูกหลานของเราในอนาคตได้ โดยที่เราเองไม่ต้องคอยหวาดระแวงเลยว่าใครที่ไหนจะมาทำลายพุทธศาสนาของเรา ใครที่ไหนจะมาล้มล้างพระพุทธศาสนาของเรา หากว่าพุทธศาสนิกชนทุกท่านได้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรม ไม่ทำลายศีลธรรมอันดีงามที่พระองค์ทรงบัญญัติ และอบรมสั่งสอนหมู่มวลสาวกของพระองค์ตลอดมาจนถึงปัจจุบันนี้ได้

